

LEEUWARDER

DINGSDAG

COURANT.

den 11 DECEMBER.

LOTERIJ.

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland, brengt, bij deze, ter kennis van de belanghebbenden, dat de Loten der 157ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, gedurende de tweede week der trekking van de vijfde of laatste Klasse, beginsende op Maandag den 10 December 1832, door de Collecteurs, Spliters en Debitanten, tot geene hoogere prijzen, het opgeld daaronder begrepen, zullen mogen worden uitgegeven, dan tot de navolgende, te weten:

Bij Verkoop:		Bij Verhuuring:	
Geheele Loten	f 74 : 00.	Geheele Loten	f 27 : 00.
Halve	37 : 00.	Halve	13 : 50.
Vijfde	14 : 80.	Vijfde	5 : 40.
Tiende	7 : 40.	Tiende	2 : 70.
Twintigste	3 : 70.	Twintigste	1 : 35.
Leeuwarden, den 8 December 1832.		De Staatsraad, Gouverneur, VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.	

KADASTER.

De Staatsraad, Gouverneur der provincie Vriesland. Gelezen hebbende eene Missive van den Heer Staatsraad Administrateur van het Kadaster van den 20 November 11. no. 21 f, betrekkelijk de opmaking der Kothieren voor de Grondbelasting over 1833, noodigt alle belanghebbende Grondbezitters uit, om van Maandag den 3 tot en met den 15 December aanstaande, bij de Plaatselijke en Grietenij Besturen, alwaar de Kadastrale stukken voorhanden zijn, aan te geven, alle zoodanige perceelen die door verkoop of anderszins aan eenen anderen eigenaar zijn overgegaan, of dewelke bij het Kadaster niet ten rechte name bekend staan, ten einde de grondbelastingen over 1833 zoo veel mogelijk van de wezenlijke eigenaars ingevorderd zullen kunnen worden. En zal deze tot kennisgeving aan de belanghebbenden, in de Leeuwarder Courant worden geplaatst.

De Staatsraad, Gouverneur,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouders der stad Leeuwarden; Gezien de missive van den Heer Staatsraad, Gouverneur dezer Provincie, van den 1 dezer, no. 11347, (Provinciaal Blad no. 134.) betrekkelijk de uitvoering van Zijner Majesteits besluit omtrent de oproeping van den Landstorm. Gelet op de Publicatie van den Heer Staatsraad, Gouverneur voornoemd, van dien zelfden dag, daarin opgenomen ter oproeping, daartoe, van de Ingezetenen dezer Provincie,

Brengen bij deze, ter kennis der Ingezetenen, dat de Registers ter inschrijving, bij hen zijn ontvangen en roepen, dien ten gevolge, alle dienstpligtige Manspersonen, van 19 tot 50 jaren, en hen, die zich als Vrijwilligers daartoe verlanen aan te geven, op, om zich, ten dien einde, op den Raadhuisz alhier te doen inschrijven, waartoe dagelijks, des vooravonds, van 9 tot 1 uur, zal worden gevaceerd, en wel:

Voor de bewoners van letter	A en B...	op Donderdag den	6den,
	C en D...	op Vrijdag...	den 7den,
	E,	op Zaterdag..	den 8ten,
	F,	op Maandag..	den 10den,
	G en H...	op Dinsdag..	den 11den,
	I,	op Woensdag	den 12den,
	K,	op Donderdag	den 13den,
	L en M...	op Vrijdag...	den 14den,
	N, O en P,	op Zaterdag..	den 15den dezer.

Burgemeester en Wethouders, achten het onnoodig hier veel, tot verderen aandrang, bij te voegen, — zij vertrouwen dat de Ingezetenen dezer Hoofdstad, op de roepstem van hunnen Vorst, en bij den nood des Vaderlands, zalverig zullen zijn in het vervullen van hunne pligten in dezen. Zij meenen evenwel, bij deze gelegenheid, tot geruststelling hunner Stadgenooten, te moeten opmerken, dat, hoewel de werkzaamheden die aan de caarstelling van den Landstorm verbonden zijn, met zoo veel spoed begonnen, voortgezet en ten einde gebragt zullen worden, van de Ingezetenen echter, die den Landstorm zullen uitmaken, geene dadelijke militaire diensten, zullen worden gevorderd, maar dat alleen het doel hierin bestaat, om aanvankelijk, zoodanige voorbereidende maatregelen te nemen, dat van deze Volkswapening het gewenschte gebruik zal kunnen worden gemaakt, op dat oogenblik, dat 's Lands verdediging zulks mocht vorderen; en dat dan nog eerst in aanmerking zullen komen, de Vrijwilligers, vervolgens de ongetrouwden en Weduwen naars zonder kinderen, en eerst daarna, de getrouwden en Weduwen naars met kinderen. Welken dan Ingezetenen! vol vertrouwen op eene gelukkige uitkomst, medegewerkt tot het doel hetgeen onze dierbare Vorst zich met deze wapening heeft voorgesteld, gerust de toekomst afgewacht; maar moet het zijn, den ook met moed en volharding getrouw aan onzen plicht, zoo als regtgeaarde Nederlanders betaamt. — Leve de Koning! Leve het Vaderland!

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks binnen deze Gemeente te geschieden gebruikelijk is.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
THIJS FEENSTRA
Ter ordonnantie van deselven,
M. S. DE WAL.

Leeuwarden,
den 4 December 1832.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 2 December. De strenge vorst heeft begonnen de scheepvaart te Kronstadt te belemmeren; met moeite hebben eenige koopvaardijfchepen nog zee kunnen kiezen. Aan de Noord-, Oost- en Zuidzijde zat het ijs in de helft der maand November reeds vast.

ENGEELAND.

LONDEN, den 5 December. Er loopt een gerucht, dat lord Grey aan den Koning der Nederlanden een brief geschreven heeft, ten einde eene gelegenheid te vinden om aan het gevaar van een oorlog te ontkomen, door aan te bieden van af te zien van het geschil over de vrije vaart op de Schelde, indien de Citadel van Antwerpen zou overgegeven zijn. Zoo zich dit bevestigt, wordt die stap ook beschouwd als een blijk van de innige overtuiging, welke het ministerie heeft, dat de publieke opinie zich verklaart tegen het Fransche stelsel van vijandelijkheden, waarin het Engelsche kabinet zich heeft laten medeslepen.

De menigvuldige vergaderingen van kooplieden, dezer dagen gehouden om den Koning verzoeken in te zenden tegen de vijandelijke maatregelen, die Engeland ten opzichte van Holland neemt, en tegen het schandelijk en wederregtelijk embargo, op de schepen onder Hollandsche vlag gelegd, terwijl het tevens blijft beruigen in staat van vrede met dat land te zijn, schijnen hun doel niet geheel en al te hebben gemist, ten minste zoo men daaraan mag toeschrijven eene zeer belangrijke wijziging, door de Regering in dat embargo gemaakt. hierin bestaande, dat alle schepen, wier lading aan bederf onderhevig mocht zijn, vrijgelaten zullen worden om hunne reis ongehinderd voort te zetten.

In eene zamenkomst der vrienden van een ministeriëlen kandidaat te Huddersfield is een brief van lord Grey gelezen, waarin hij aan die kiezers, welke de vrees hadden laten blyken, dat men door zou gaan met de vijandelijkheden tegen Holland, schrift, dat behoud van den vrede was, en dat zij onveranderlijk besloten hebben den weg niet te verlaten, door hen ingeslagen; voorts de hoop uitte, dat de zaken nog met een vrede zullen eindigen.

Men verzekert, dat er bij een aanzienlijk bankiershuis alhier schikkingen getroffen zijn om de nieuwe leening voor Rusland te ondernemen op voorwaarden, die den geldschieters zeer voordelig zullen zijn. Nog altijd houdt men vol, dat het enig doel dier leening is fondsen te vinden tot het uitvoeren van de plannen der Russische Regering ter verbetering van binnenlandsche inrigtingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4 December. De tijding van de gebeurtenissen bij Antwerpen, bragt gisteren alle gemoederen in beweging. Eergisteren zijn de ministers van Pruisen en Oostenrijk bij den Engelschen ambassadeur vergaderd geweest met den graaf Pozzo di Borgo, die nieuwe instructien van zijne regering over de Belgische zaak had ontvangen. Keizer

Nicolaas zou zeer tot den vrede geneigd wezen en eene gezindheid aan den Koning gelegd, om al zijn invloed daartoe bij den Koning der Nederlanden aan te wenden. Er heeft een gerucht geloopt, dat het traktaat tusschen Oostenrijk en Rusland, waarvan vroeger gesproken is, niet zou bestaan. De bewegingen der Oostenrijksche troepen stemmen daarmede niet overeen. Men voegt er bij, dat Oostenrijk wakker geworden zou zijn op geheime inzichten van Rusland naar den kant der Turksche en Oostenrijksche grenzen. Het ministerie houdt vol, dat het van alle de Mogendheden verzekering van de vredelievendste bedoelingen ontvangt. Zaterdag meende men eenige tevredenheid bij het ministerie op te merken over onderhandelingen, die met Pruisen en Holland aangelegd zouden zijn.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 5 December. De aanval der Franschen is gisteren omstreeks den middag begonnen. Hunne batterijen hebben niet allen te gelijk vuur gegeven, zoo als men aangekondigd had dat zulks zoude geschieden; een gedeelte slechts der kanonbatterijen is in het vuur gekomen en slechts eene enkele worpgeschut - batterij heeft gewerkt. Tot dus verre heeft der belegeraren vuur aan de Citadel geen merklijk kwaad gedaan. De meeste projectielen zijn over de Citadel henen gevlogen, en schier alle de bommen en grenaten zijn in het water der Schelde neêrgekomen. Aanvankelijk scheen de Generaal Chassé maar flauwtjes den aanval zijns vijands te beantwoorden, maar allengskens is zijn vuur levendiger geworden en tegen den avond riposteerde hij met veel klem; vooral de schrootshots uit de Citadel volgden dicht en met kracht elkander op.

Men verzekert dat sedert de twee laatste dagen het vuur der Hollanders moorddadiger is geweest dan in den aanvang van het beleg.

De Franschen schijnen op nieuw het Melkhuis te hebben bemagtigd. Het staketsel voor het huis van den scheepsbouwmeester staat in brand. Vandaar het gerucht als of men de gebouwen op de Citadel in vlammen zag opgaan. Men weet niet of de Fransche artillerie den brand van gezegd huis heeft veroorzaakt, dan wel of de Generaal Chassé hetzelfde heeft doen in brand steken.

Drie ure: Het vuur gaat voort, maar zonder wel onderhouden te zijn. Op de Lunette St. Laurent, zegt men, is een gedeelte van het geschut gedemonteerd. Eene bom, op eene Fransche batterij neêrkomende, heeft drie kanoniers verword.

Van den 6den. De Citadel schiet nog slechts van uit hare geblindeerde batterijen, van welke het ons niet mogelijk is den toestand te gissen. Maar, sedert dezen morgen maken de belegerden veelvuldig gebruik van vesting - geweren, met welke zij ons veel kwaad doen. Wij hebben reeds verscheidene manschappen buiten staat van gevecht. Onder de gekwetsten telt men twee officieren; den heer Morlet, bataljonschef der genie, is de dij verbrijzeld, en den heer Passot, luitenant, zijn zijne beide beenen door een kanonkogel weggenomen.

Een aide - de - camp van den generaal Sebastiani brengt ons tijdingen zijner divisie; hij bezet de forten St. Marie en St. Philippe, die met de Hollandsche schepen op de Schelde in eene hevige kanonnade zijn betrokken geweest. De inundaten die het land overdekkten maken des generaals operatien ten hoogste moeilijke.

Gisteren avond zijn alle de kaden der stad met eene driedubbele rij zeer groote met aarde gevulde schanskorven bezet geworden. De mortier - batterij van het bastion der Michelsche poort is versterkt; er wordt eene nieuwe geschutbedding gelegd en het groote van Luik aangekomen worpgeschut, wordt in batterij gezet.

De Franschen hebben achter den Harmoni - tuin eene nieuwe mortier - batterij opgezet, die haar vuur onmiddellijk zal openen.

Men zegt dat het vuur des forts Montebello heeft opgehouden. Sommigen zeggen dat de vijandelijke artillerie zulks heeft te weeg gebragt; anderen houden staande, dat de in allerlei opgeworpen werken van zelve zijn ingevalen. Misschien zijn beide wel de oorzaak, dat de batterijen van dat fort buiten dienst zijn geraakt. Verder verhaalt men, dat het zwijgen des geschuts van Montebello daarin deszelfs oorzaak heeft, dat de tegenover liggende kanonnen der Citadel reeds zijn gedemonteerd geworden.

Gedurende de laatste 24 uren is het vuur der belegerden merklijk moorddadiger geweest, dan zulks de vorige dagen het geval was. De Franschen hebben verscheidene dooden en een groot aantal gekwetsten gehad. Een van de wallen gelost musketschot heeft den genie - kommandant Morlet het dijbeen verbrijzeld. Een luitenant van het 25ste regiment van linie is door eenen kanonkogel een been en een arm weggeslagen.

Het fort Burgh, hetwelk door de Fransche troepen is bezet, heeft in den ochtend vuur gegeven op de onder de Citadel liggende kanonneerbooten, deze beantwoordden hetzelfde. Men vermoedt, dat zij in den geïnuundeerden polder zullen gaan liggen, waar alreeds zes andere dergelijke vaartuigen zich bevinden.

De Koning is binnen onze muren gearriveerd; men denkt, dat hij des nachts alhier zal overblijven.

Gisteren achtermiddag ten 4 ure is de korvet Proserpina met vier kanonneerbooten, uitmakende de station ter reede van St. Marie, onder zeil gegaan en de rivier tot aan Lillo afgezakt, zoodat de reeden van Pijp Tabak en St. Marie op dit oogenblik van oorlogschepen zijn ontbloot.

Omstreeks middernacht hebben de Franschen eene eerste poging aangewend, om het fort St. Laurent te bemagtigen, tegen hetwelk de loopgraven de kruinering van het glacis hebben bereikt, en zijn aldaar eenige gekwetsten geweest; doch zij hebben een verlies van een twintigtal manschappen ondervonden, zoo aan dooden, als gekwetsten; waaronder een opperofficier, en zulks bepaaldelijk in de ondergravingen werken ter nadering van het glacis naar den kant van het naast bij de Begijnpoort gelegen bastion.

Dezen middag liepen alhier geruchten dat de hertog van Orleans, gisteren avond voor de Citadel is gekwetst geraakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 4 December. De afdelingen der Tweede Kamer hebben de antwoorden der Regering op de bedenkingen tegen de begrootings-wetten onderzocht, zoodat het centraal verslag over die voordragten en voorts de openbare beraadslaging eerlang kunnen worden te gemoet gezien. — Men verneemt intusschen, dat bij verscheidene leden nog bezwaren bestaan, vooral ten aanzien van de voorgedragene accijnsen op turf, brandhout, steenkolen en het gemaal. Men spreekt dan ook van de mogelijkheid van het voordragen van tjdelijke ontwerpen, om vooreerst op denzelfden voet als in dit jaar in de behoeften te voorzien.

De voordragt van wet betreffende den landstorm is door de regering gewijzigd. Ook die op de grondbelasting voor 1833 heeft enige verandering ondergaan, volgens welke thans de helft van de te heffen grondbelasting over de verschillende provincien zoude worden omgeslagen, terwijl de wederhelft naar de uitkomsten van het kadastrer zoude worden gegeven. — Na de behanding dezer voordragten verwacht men eene schorsing van de werkzaamheden der Kamer.

Bij het onderzoek der afdelingen omtrent het onderwerp van wet betreffende den aankoop en de aflossing van schuld in 1833, is slechts in éene afdeling eene bedenking gemaakt nopens de aflossing der schuldbetekenissen van het amortisatie - syndicaat; men gaf daarbij in overweging, of het niet beter ware in 1833 die aflossing niet te doen plaats hebben, eensdeels omdat die instelling konde beschouwd worden als gemeen met Belgie, anderdeels uit hoofde van de behoefte der schatkist. De Regering heeft echter hierop geantwoord, dat deze bedenkingen niet tot eene wijziging van het ontwerp schijnen te moeten leiden, zoo wel omdat de schorsing van de bedoelde aflossing een nadeeligen invloed zoude hebben op het openbaar crediet, als om dat het amortisatie - syndicaat, ofschoon eene afzonderlijke instelling uitmakende, vooral ook in het belang der geldmiddelen van de getrouwer provincien, in welke deszelfs zetel is gevestigd is, zijne werkzaamheden behoort voort te zetten zoo veel de omstandigheden dit toelaten, en dus, zoo lang als slechts mogelijk is, aan zijne verplichtingen van rentebetaling en aflossing, welke op die instelling in het algemeen rusten, behoort te voldoen.

Van den 5den. Volgens berigten van de vloot op de Schelde, schijnt de gemeenschap met het Kasteel van Antwerpen langs die rivier, reeds in den loop van den 2 dezer, te zijn bemoeijelijkt geworden. In den avond van dien dag zijn nog door twee vrijwilligers in een klein bootje orders van den kapitein Koopman aan de korvet de Komeet overgebragt; en nit het mondeling verhaal van dezen bleek, dat in den morgen van den 5den door de onzen een uitval gedaan was, waarbij zij twee dooden en een gevangene verloren hadden. Regtsreeksche berigten van het kasteel zijn alhier niet aangekomen.

Ten gevolge van de werkzaamheden der Franschen aan het fort de Parel, aan de Schelde (in ons voorlaast nummer vermeld,) heeft de Schout-bij Nacht Lewe van Aduard raszaam geoordeeld met het fregat *Euridice* van Lillo tot eerstgenoemd fort de rivier op te zeilen. Het stormachtig weder heeft hem den 2 dezer belet dit voor-nemen uit te voeren. Echter heeft hij den kapitein-luitenant *le Jeune*, kommanderende Zr. Ms. stoomschip *Curacao*, gelast om zich als Parlementair naar den Franschen generaal *Sebastiani* te begeven, ten einde ter kennis van denzelfden te brengen, dat hij Schout-bij-Nacht verplicht was, het aanleggen van batterijen aan de Scheldedijk tegen te gaan; en alzoo hij, generaal zulks reeds gedaan had of er mede voortging, dit als eenne hostile daad moest worden aangemerkt die de wegruiming dezer werken vorderde.

Het antwoord van den generaal *Sebastiani* luidde hierop, dat het zijne orders waren, dat er volstrekt geene vijandelijkheden door hem zouden begonnen worden, wanneer men hem zelve niet aanviel; doch dat hij de boorden der Schelde van Pijs Tabak tot Frederik Hendrik bleef armeren, om te kunnen riposteren, wanneer hij zoude worden aangevallen, dat het bleek, dat hij geene vijandelijkheden wilde beginnen, aanzien hij dit reeds den vorigen dag had kunnen doen.

In den nacht van den 1 op den 2 dezer hebben de Franschen nog het fort St. Marie bezet, en waren er den 2den bezig met het plaatsen van schanskorven en het maken van vergravingen, om borstwerpen op te werpen en kanon in batterij te brengen.

De berichten der Belgische bladen omtrent de krigsverrigtingen bij Antwerpen loopen slechts tot den 3den des namiddags ten 4 ure. Dezelve houden hoofdzakelijk in, dat in den nacht op den 3den het vuur der citadel zeer levendig is geweest; — dat de schoten over het algemeen goed gerigt waren, — en dat hetzelfde verscheidene manschappen gedood en veel verwarring onder de arbeiders veroorzaakt hebben. Met veel moeite had men 69 stukken in batterij gebracht; wanneer de 3 laatste batterijen, aan den linker vleugel, gewepend zoude wezen, zoude men in het geheel met 37 stukken en 40 morderen kunnen ageren.

Te Breda zijn den 5den, regtstreeksche berichten van het kasteel van Antwerpen aangebracht van den 4den des namiddags ten 4 ure, inhoudende, dat de Franschen dien dag, ten half 1 ure op den middag, hun vuur tegen de citadel geopend hadden. Bij het afgaan der berichten was nog niet op de stad geschoten; de geruchten, welke deswegens verspreid zijn geweest, waren derhalve ongegrond.

Vorst Leopold is den 4den des morgens te Antwerpen aangekomen; kort daarna heeft een Fransch hoofd-officier zich als parlementair op het kasteel aangemeld. Het vuur, hetwelk, naar het schijnt, daardoor voor een oogenblik was gestaakt, is kort daarop hervat.

Alleen de forten Lillo en Vlaamsch Hoofd zijn niet opgeëischt, waarschijnlijk omdat aldaar Belgische inwoonders zijn en om deze derhalve als onzijdig te beschouwen. Men tracht hier over ook met de stad Antwerpen in onderhandeling te treden.

Van den 6den. Gisteren avond tien ure is Z. K. H. de Prins van Oranje alhier uit het leger aangekomen. Naar men verneemt, zal hoogstdezzelfs verblijf kortstondig zijn. Eene groote menigte heeft den Prins, bij zijne aankomst aan hoogstdezzelfs paleis met geestdrift en luide toejuiching ontvangen. Men hoorde aldaar een welgekleed man den Vorst toeroepen: *Houd vol, Prins! wij zullen ook volhouden*; eene uitboezeming, welke als de tolk van het gevoelen der geheele natie kan worden aangemerkt.

In den avond van heden zijn regtstreeksche berichten uit het kasteel van Antwerpen, van den 3 December, des middags ten twaalf ure, aangekomen. Zij houden in, dat de approches door de Franschen steeds met kracht worden voortgezet, zijnde dezelve op genoemd tijdstip, tegenover het bastion no. 2 tot zestig ellen van den voet van het glacis genaderd. Het terrein werd steeds door de onzen van voet tot voet betwist, en men had in het kasteel reden, om te gelooven, dat onze artillerie en buksen-schutters aan de Franschen een aanzienlijk verlies van manschappen hadden veroorzaakt.

Den 1 dezer heeft, zoo als in deze berichten verder gemeld wordt, de generaal *Chassé* een detachment werkers, onder bevel van den tweeden luitenant dergenie van *Vollenhoven*, uitgezonden, ten einde de voor en tusschen de twee lunetten staande huizen af te branden, welke operatie gelukkig, zonder verlies aan manschappen, onder het vijandelijk geweervuur ten uitvoer is gebracht.

In den avond van den 2den heeft de generaal *Chassé* wederom een klein detachment uitgezonden, ten einde een huis, staande aan het glacis tusschen de lunetten St. Laurent en Montebello te verbranden, en te gelijkertijd de linie der belegeraars te veronrusten. Dit detachment is, na het volkomen uitvoeren der daaraan gegevene bevelen, in den morgen van den 3den, ten een ure, weder binnengerukt. De onzen hebben bij dezen uitval een man verloren.

Uit een bericht van den kapitein-ter-see *Koopman*, aan den generaal *Chassé* ingezonden, blijkt, dat de beide vrijwilligers, die zich met het overbrengen van bevelen naar de *Komeet* belast hebben, geweest zijn de adelborst der eerste klasse *E. van de Velde*, en de adjunct-schrijver *J. E. Kempe*, van Zr. Ms. kanonneerboot no. 6. Beiden zijn, in den avond van den 2den, niettegenstaande het hoogst ongunstige weder, met een zeer klein bootje van voor de citadel de Schelde afgedreven, en daarmede aan den Brabandschen wal verwaaid, waarop zij dit vaartuig verlaten hebben, en zonder ontdekt te zijn, langs den wal zijn voortgegaan tot dicht bij de *Komeet*, op welk schip zij behouden aankwamen. Met het doorkomen van den vloed maakten *van de Velde* en *Kempe* zich gereed, om den terugtocht te aanvaarden, en hebben daarop op nieuw een stout bestaan gewaagd. In weerwil van den vliegende storm en het hoite water zijn zij weder met een klein vaartuig de Schelde opgevaren, en na velerlei gevaar te hebben doorgestaan, behouden bij het door ons bezette fort Austruweel aan wal gekomen, van waar zij hunne reis langs den dijk hebben voortgezet.

De nadere Belgische berichten omtrent de krigsverrigtingen bij Antwerpen, welke wij ontvangen hebben, loopen tot den avond van den 5den. Dezelve houden in, dat het vuur den 4den en gedurende den volgenden nacht, tot den 5den 's namiddags 4 ure, van weerskanten is voortgezet. Eenige malen had men op de citadel rook zien opgaan, doch de brand was spoedig gebluscht geweest. Van de lunet St. Laurent was sedert den morgen van den 5den niet geschoten, maar daarentegen was het vuur van de lunet Kiel en van de bastions, welke tegenover de vijf linksche batterijen der belegeraars gelegen zijn, levendig. De batterij op de lunet Montebello was, gelijk in deze berichten erkend wordt, reeds den 4den 's namiddags onbruikbaar geraakt; ook meidt men, dat van de batterij no. 3 eenige stukken in den namiddag van den 5den gemonteerd waren. In het geheel wordt erkend, dat de schoten van het kasteel zeer goed troffen.

Den 5den was de tweede paralel aangelegd, en waren de werken van daar voortgezet tot dicht bij de lunet St. Laurent. Men vleiide zich, dat men in den nacht op den 6den tot die lunet zoude kunnen doordringen.

Ten einde de stukken der twee laatste batterijen, no. 7 en 8, welke aan den linker vleugel der belegeringswerken gelegen zijn, op de bestemde plaats te brengen, hebben de belegeraars, vermits het vervoer anderszins door den modder onmogelijk was, in den nacht op den 4den het gewaagd, om die stukken zeer dicht langs de citadel te vervoeren. Zulks is hun, ten koste van een aantal manschappen en paarden, gelukt.

Tot dus verre was door het kasteel nog niet op Antwerpen geschoten, niettegenstaande de belegeraars van de lunet Montebello hevige op hetzelfde gevuurd hadden.

Den 4den was te Sluis alles rustig; men had de inundatiën zeer verhoogd en vermeerderd. St. Anne geleek reeds eene openbare zee, ook Bewester Eede, en verder op naar Aardenburg, St. Kruis en Eede staat veel water. De straatweg naar St. Anne words geheel uitgebroken; hetgeen ook denkelijk met dien van Sluis tot Oostburg het geval zal zijn.

Van den 7den. Heden zijn alhier geene nadere regtstreeksche berichten omtrent de krigsverrigtingen bij Antwerpen ontvangen. Het ontbreekt derhalve aan genoegzaam zekere opgaven, waaraan de berichten, die van den Belgischen kant worden medege-deeld, kunnen vergeleken worden.

Volgens berichten uit het fort Bath van 5 December had men daar den vorigen avond de ijding ontvangen, dat de Franschen gedurende den nacht van den 3den op den 4den het fort St. Marie met 12 stukken zwaar geschut gewepend hadden, terwijl onze oorlogschepen wegens den aanhoudenden storm deze werkzaamheid niet hadden kunnen verhinderen. In den morgen van den 5den was echter de Schout-bij-Nacht, kommanderende de 1ste linie van defensie, met zijne onderhebbende boejms, die nog door eenige voor Bath gestationeerde kanonneerboten versterkt waren, tot voormeld fort opgevaren. Sedert den morgen van dien dag ten half tien ure, hoorde men te Bath in die rigting een zeer hevige kanonvuur, hetwelk bij het afzenden van het bericht nog steeds toenam.

Nadere berichten van de Schelde houden in, dat de forten St. Marie en de Parel in den middag van den 6den beschoten zijn geworden door 12 kanonneerbooten; van eenne lager op de Schelde gestationeerde boot heeft men dien dag in genoemde rigting op 4 à 5 plaatsen brand gezien.

Den 6den hebben onze vaartuigen op de Schelde eene nieuwe positie aangenomen; de *Komeet* heeft post gevat aan de Kruisschans, de *Euridice* in het Willemsrak; de *Proserpina* is van voor St. Marie tot Lillo afgezakt, en de *Zeeuw* is insgelijks de Schelde afgezeild.

Uit de berichten welke de Belgische bladen nopens de krigsverrigtingen tot den namiddag van den 6den mededeelen blijkt, dat in den avond van den 5den door de belegeraars eene poging is aangewend, om tot de lunet St. Laurent de naderen, doch dat zulks geheel mislukt was. De onzen moeten vooral bij die gelegenheid en ook in den volgenden morgen met het beste gevolg gebruik hebben gemaakt van walmusketten; in de berichten van den vijand wordt erkend, dat zij daardoor veel volk hebben verloren; onder andere zijn ook een kolonel der genie en een luitenant doodelijk gewond.

In den ochtend van den 6den was van den kant der Citadel weder op de lunet Montebello geschoten door het bastion Toledo, welks linker zijde, zoo als de belegeraars den vorigen dag meenden, onbruikbaar geraakt was. Daarentegen had ook de van den 6den op nieuw haar vuur op de lunet St. Laurent laten spelen.

De bommen der belegeraars, welke eerst grootendeels over de Citadel heen gingen vielen thans, volgens dezelde berichten, meest allen op die sterke. Van schade, welke daardoor veroorzaakt zoude zijn, wordt echter geene melding gemaakt; eenige malen had men weder van het Kasteel rook zien opgaan, doch telkens was de brand spoedig gebluscht. — Van den kant der Citadel werd den 6den uit geene andere dan uit geblijde batterijen gevuurd.

Berichten uit Vlissingen van den 5den houden in, dat dien morgen van den toren van Domburg weder twee oorlogsscheepen in zee gezien waren, waarvan het eene aanhouder kanonschoten deed. Ook had men dien dag bespeurd, dat zich meerder Blaukenberger visschers voor den wal vertoonden dan gewoonlijk.

Van den 8sten. Gisteren avond is alhier aangekomen een courier bij Prins *Frederik*, die berichten heeft medegebragt van de verovering der forten Parel en St. Marie door de onzen op de Franschen. Een gedeelte van onze vloot moet die forten zwaar beschoten hebben en daarna zijn, naar men verneemt, de matrozen met de wapens in de vuist aan land gekomen, hebben de Franschen uit de forten, na een hardnekkig gevecht, verdreven en van die forten bezit genomen. Men wil ook, dat er van het kasteel een uitval gedaan en een groot deel der werken van de Franschen vernietigd zou zijn geworden.

Er zijn heden alhier regtstreeksche berichten uit het Kasteel van Antwerpen aangekomen, die tot den 6den, des avonds ten 7 ure, loopen; doch nog niet kunnen aangemerkt worden als een geregeld verslag der militaire verrigtingen bij de verdediging der sterke. Intusschen verheugen wij ons te kunnen melden, dat die berichten over het algemeen zeer gunstig zijn.

Zij houden hoofdzakelijk in, dat, niettegenstaande de belegeraars toen reeds meer dan twee etmalen lang het Kasteel en deszelfs buitenwerken uit eene hoeveelheid werp- en ander geschut, hadden bestookt, hetwelk, volgens deskundigen, bij zodanig eene belegering zeker nooit zoo talrijk is aangebragt, de daardoor veroorzaakte schade echter minder belangrijk is, dan men zou kunnen verwachten. Enkele gebouwen in de Citadel, die bij den aanval van het beleg, toen de bezetting de bomvrije lokalen betrokken heeft, ontruimd zijn, zijn door de belegeraars in brand geschoten. Bij het afzenden van het bericht, maakte de brand van een dier gebouwen veel verooning. Aan den anderen kant heeft men op de Citadel kunnen bespeuren, dat het bestendig goed bestuurde vuur uit het geschut en het klein geweer der onzen, de werken en batterijen der belegeraars niet slechts aanmerkelijk beschadigd heeft, maar hun ook een aanzienlijk verlies van manschap heeft toegebracht. Tot nu toe was geen officier op het Kasteel gesneuveld.

Bij de zeemagt onder den kapitein ter zee *Koopman*, die door de projectielen, welke over de Citadel heen zijn gevlogen, eenigermate aan de tuigaadje geleden heeft, is slechts een officier, namelijk de luitenant der tweede klasse *G. J. Middelbergh*, en zijn twee matrozen gekwetst. Niemand der marine was tot nu toe gesneuveld. Al de kanonneerbooten hebben thans op de bij Burght overstromde landen post gevat, waarheen zij door de stoomboot *Chassé* gesleept zijn.

En der hoofd-officieren op de Citadel heeft bij zijn rapport het volgend in haast geschreven, briefje gevoegd:

„Al de hoofd-officieren op de Citadel, als ook de andere heeren officieren, zijn bijzonder welvarend; slechts zeer weinig gebleesden; de werken van het kasteel hebben door het geweldige vuur des vijands natuurlijk geleden. Het garnizoen en de marine zijn met de beste geestdrift bezielid.“

GRONINGEN, den 3 December. Men verneemt, dat door Z. Maj. tot gewonen Hoogleeraar in de faculteit der geneeskunde is benoemd de heer phil. et med. doct. *J. Baart de la Faille*, in plaats van den heer *P. Hendriksz.*, eervol ontslagen.

NOORDLAREN, den 5 December.

Heden werd hier eene nominatie geformeerd, ter vervulling van de vacature, veroorzaakt door het vertrek van den Wel Eerw. Heer *A. Tebbens* van der Tuuk naar Middelbert, uit de volgende Predikanten en Kandidaten, als:

B. G. Boelman te Nieuwe Schans, Verweij te Gasselter-Nijveen, A. Rutgers te Breda, G. van Troijen te Finkum en Ilijum, J. S. Damsté te Vrieschelo, J. B. Keizer te Westerwijwert, K. Klein te Veerwoude, B. Braams kandidaat te Gieten, T. B. Keizer te Groningen (beeroepen te Krewert), Idema te Oosterwijwert, Fulmer te Groningen, Visser te Hoogezand. Waaruit met eenparige stemmen is beeroepen de Wel Eerw. Heer *B. G. Boelman*, Predikant te Nieuwe Schans.

MENGELWERK.

TER VERJARING VAN

H. M. DE KONINGIN DER NEDERLANDEN,

18 NOVEMBER 1832. (*)

Onder eene groep van eiken- en lauwrierboomen zit, omringd van de geschiedrollen der onderscheidene Volkeren, CLIO, de Muze der geschiedenis, die van *Noord-Nederland* voor zich. Het heiligdom, in hetwelk zij hare aantekeningen bewaart, ver-toont zich in het verschiet; de toegang tot hetzelfde is half in nevelen verscholen. CLIO ontwaakt uit eene diepe overpeinzing, en zegt:

Europa, dialeem der aarde,
En verder nog dan zij befaamd,
Wiens eer en roem, en deugd en waarde,
Elk ander waerelddeel beschaamt,
Zult ge, andermal, ter neder zinken
In uwer middeleeuwen nacht?
Of in een jammerpoel verdrinken?
Is dit de toekomst, die U wacht?
Moet ge, of in priesterkerkers kwlijven,
En, als onmondig kind geboeid,
Het licht zien dompen en verdwijnen,
Waar ge U in koestert, groeit en bloeit?
Of zelf, van ledren teugel los,
U 't hoofd verpletten, hollend ros?

Is, is er, onder al uw Staten,
Nog één, waar elk elks rechten eert;
De Vorst en elk der Onderzaten
Slechts 't welzijn van 't geheel begeert?
Waar vuig belang den koers niet regelt
Dien 't Landschap op de baren houdt?
Oprechtheid staatsverdragen zegelt,
En op de billijkheid ze bouwt?
Eén Volk, dat niets kan doen bezwijken,
Dat, hoe men 't dreige en wat men tracht',
Van 't pad der deugden af te wijken
De vreeslijkste aller rampen acht?
En, door zijne eensgezindheid groot,
Baveert elke andre ramp en nood?

Opstaande.

Ja! 't is er! — En hebt gij besloten,
O Lot, door Goën noch mensch te ontgaan,
Dat Land, dat Volk in 't niet te stooten,
Ach! zal 't niet langer meer bestaan!
O moet het zijnen grond, der golven
Ontwongen door der Vaadren moed,

(*) Ter viering van de heuchelijke Verjaring onzer geëerbiedigde en beminde Koningin in den Schouwburg alhier eene tooneel-representatie gegeven zijnde, is door Z. Maj. de Koning bovenstaand Gedicht gereciteerd, daartoe opzettelijk coor *Mr. A. van Halmael Jr.* vervaardigd. Een weinig talrijk publiek was aldaar tegenwoordig, waardoor de hulde, door den Dichter aan onze hoogstwaardige Vorstin toegebracht, mander doel trof, dan zij verdiende. Het verzoek der Redactie ter plaatsing van het Gedicht werd goedgunstig toegestaan, en wij betwijfelen geenszins de belangstelling der Lezers, zoo wel in de zaak zelve als in de schoone doeltreffende dichtregelen.

Gezwaerd met zijner kinde bloed!
Zijne eer, zijn naem zult ge sparen;
Zij leven, in mijn eeuwig koor;
Mijne onvergankelijke blien,
Mijn tempel, — zij zijn borg daarvoor!
Uw roem, uw faam houdt immer stand,
O Neêrlands Volk, Noord-Nederland!

Dáár schitteren, aan mijn marmren wanden,
In helderflickrend, vlammend schrift, —
Dat, niet door sterfelijke handen
Gemaald werd, maar door mijne stift,
In teekens, nimmer uit te wischen, —
Een reeks van namen, zonder tal,
Die, Neêrland, uw geschiedenissen
Aanbieden aan 't verstommend Al.
Dáár prijkt de schrik van 't dwingend Spanje,
De naam des gronders van uw Staat;
Des eersten Willems van Oranje,
Dien niemands naam te boven gaat;
Die van een Maurits aan zijn zij,
In 't strijperk grooter nog dan hij;

Eens Fredrik-Hendriks, hunner waardig,
Die d'eereijksten vrede U gaf; —
Eens derden Willems, altijd vaardig
Tot Lodewijks, des trotschen, straf;
Die U en de aard voor Frankrijk hoedde
Nalfrig op uw vrij bestaan,
En dreigende in zijn dolle woede,
Als thans, ook toen U neêr te slaan; —
En naast den naam diens monstervellers,
Diens Herkules van later tijd,
Ook die des eedlen Staatsherstellers,
Dien ge uw herleven schuldig zijt;
Dien God, God-zelf, mijn Nederland,
U wederbracht, aan Hollands strand.

Dáár, ook de naam dier Koninginne,
Sieraad des Nederlandschen troons,
Het voorwerp van uws Konings minne,
En moeder van zijn fiere Zoons;
Van hem, dien Spanjes rijke velden,
Dien nog de Viersprong, Waterloo,
Dien Hasselt, en dien Leuven melden,
Al trok hij 't wrekend krijgszwaard — noó!
Lof, lof dat pronkjuweel der vrouwen,
Groot en als moeder en als gá;
Lang moet haar 't dankbaarst Volk behouen;
De ontsloten hemel zie haar spá,
Lang zij ze Kindren en Gemaal
Tot lust en liefde, en Neêrlands praal!

't Is Cilloos wenschen, Cilloos smeecken,
Voor Volk en Heerscher op dees dag,
Dien ik met wellust aan zag breken,
Die eens haar 't licht begroeten zag.
'k Hoor (dunkt mij) hier de blijde toonen
Der Natie, die haar eert, aanbiddt,
Dien liefelijken dag becroonen
In 't zoet gevoel van haar bezit.
Zij dringen door de wolken henen,
Gepsard aan beden voor haar heil;
De Godheid moog gehoor verleenen,
En schenk haar voorspoed boven 't peil
Van 't geen ooit sterfling hopen dorst;
Haar, en in haar den besten Vorst!

Ja, hoogste Macht, die 't al en allen
Doorziet, en kent, en overstraalt,
Van waerelden de lotgevallen
Zoo liefderlijk als wijs bepaalt,
Algoede! zonder wiens gebieden,
Wat ook de menschheid wil of droomt,
Niets zal, niets mag, of kan geschieden,
Niets vastheid krijgt of kracht bekoemt,
O overstort met gunstbetooning
Het dapper Volk, dat U vertrouwt,
De Koningin, den vromen Koning,
Die U als hechtsten stenn beschouwt:
Als Neêrlands Moeder weêr verjaart,
Klink' — VREDE! — uit Neêrland over de aard!

v. H.

REGTSPLEGING.

Zie hier een nieuw voorbeeld, uit duizend anderen, van de ongerijmheden die te dikwijls uit de verklaringen der Gezworenen ontstaan:

In de maand Mei 1831 verspreidde zich in de Gemeente-Roiresaltes in Frankrijk het gerucht, dat verscheidene jonge meisjes het slagtoffer waren geworden van eenen schandelijken aanslag op hare eerbaarheid, door twee personen, waaronder een denkwarder te Perpignan was. — Zij hadden beide de vlugt genomen en werden bij afwezigheid (contumace) veroordeeld tot eeuwigdurende dwangarbeid. — De Procureur des Konings daarna hebbende vernomen dat een der veroordeelden op Spaansch grondgebied gevlugt was, verzocht hij deszelfs uitlevering op grond van art. 5 van het tusschen Frankrijk en Spanje geslakt verdrag van den 29 September 1795. — De beschuldigde werd gevat, naar Frankrijk gebragt en den 2 Junij verscheen hij voor het Hof van Assises om op nieuw te regt te staan. — Op de terechtzitting, welke tot twee ure na middernacht duurde, werd door zeven der jonge meisjes hare eerste afgelegde verklaring in getrokken, doch twee verbleven bij hare eenmaal gedane opgave. — Zie hier hoedanig het antwoord der Gezworenen was, na eene lange beraadslaging: „Ja, de beschuldigde is schuldig van aanslag tegen de eerbaarheid van N... en N..., jonge meisjes beneden de vijftien jaren.” — De verdediger van den beschuldigde nam dadelijk het woord en concludeerde ten einde het den Hove mogt behagen zijnen client vrij te spreken, uithoofde de daad zoodanig als dezelve door het antwoord der Gezworenen was aangeduid noch misdadig noch overtreding in zich bevat, aangezien niet is gezegd dat de aanslag is gepleegd door middel van geweld. — Het Openbaar Ministerie verzocht dat de Gezworenen naar hunne kamer werden teruggezonden, ten einde hun antwoord antevullen.

Het antwoord is niet onvolledig, zegt de verdediger, want door hun stilzwijgen ten opzichte van het geweld, hebben de Gezworenen genoegzaam aangeduid, dat in hunne oogen het plegen van geweld niet was bewezen. Het antwoord is openlijk ter audientie voorgelezen, hetzelfde is duidelijk en juist, en spreekt zich in geenerlei opzigt tegen: — alzoo bestan er geene termen om op nieuw te beraadslagen.

Niettegenstaande deze vordering heeft het Hof, na zich alvorens ter Raadkamer te hebben begeven, den Gezworenen gelast op nieuw te beraadslagen, ten einde hun antwoord aan te vullen. Doch voor het uitspreken van dit arrest nam de heer President het woord, en zeide: „Ik ben verplicht, mijne heeren, u lieden eenige opbeiding te

geven. Voor dat de heeren beraadslagen in de raadkamer. — Het antwoord was: „Zij oore hune verklaring in de raadkamer bekend gemaakt; hun antwoord was dat in deze bewoordingen.” „Ja, de beschuldigde is schuldig.” Een der besprijkers te de aanmerking dat de Jury zich ten opzichte der omstandigheden behoorde te verklaren, en toen hebben de heeren Gezworenen bij hune verklaring gezegd: — „Ja, de beschuldigde is schuldig van aanslag tegen de eerbaarheid van de personen van N..., en N. — beneden de vijftien jaren oud.” Ter nieuwer nood was het arrest uitgesproken of de verdediger van den beschuldigde nam de volgende conclusie:

„Ik concludeer, ten einde het aan het Hof moge behagen mij acte te verleenen van de verklaring door den heer President ter dezer terechtzitting gedaan, en waaruit geblijkt dat de heeren Gezworenen, terwijl zij zich in de zaal hunner beraadslagingen bevonden, gemeenschap hebben gehad met de heeren van het Hof, en deze kennis hebben gegeven van de antwoorden gedaan door de Gezworenen op vragen welke aan hun waren onderworpen; antwoorden welke zijn gewijzigd door de heeren Gezworenen, na de aanmerkingen welke hun zijn gedaan in de kamer alwaar de Leden die het hof uitmaakten waren vergaderd.

Het Publiek Ministerie verzet zich tegen den eisch des verdedigers en houdt staande dat men aan den heer President gezegden in den mond legt, welke deze niet heeft gezegd; — niettemin doet het Hof na hierover te hebben geraadpleegd, regt op de conclusien door den verdediger genomen.

Eindelijk begeven zich de Gezworenen ter Raadkamer, en komen na eenige oogenblikken terug, met het nieuwe antwoord, waarbij de omstandigheid van geweld voor bewezen wordt verklaard. — De heer Substituut van den Procureur des Konings doet eenen eisch tot veroordeeling van den beschuldigde tot tienjarigen dwangarbeid; — doch op de aanmerkingen van den verdediger heeft het Hof hem veroordeeld tot het minimum der straf.

In eene der naburige Provincien was kort te voren een falsaris door de Jury onschuldig verklaard, om dat het hun niet bleek, dat hij de voorletters bij de door hem nagemaakte handteekening van eenen notaris, welke bij zelf bekende, nagemaakt te hebben, had geplaast. — Bij nader onderzoek zag men dat de gewaande voorletters de Parafe van den Griffier was, die het valsche stuk had beschreven.

Hier bij herinner ik mij de verklaring van eenen gezworene in ons Gewest bij een' diefstal van acht koeljen uit het land. — De gezworene hield zulk een diefstal door één' persoon, in weerwil de dief zijne misdaad opregt beleeed, voor onmogelijk, en verklaarde hem onschuldig aan het hem te laste gelegde feit. — Zeldzaam zijn voorzeker en ook gelukkig zulke dieverijen, hoezeer men zich nog onlangs van negen vette koeljen heeft weten meester te maken. — Het is dus niet kwaad dat de Jury alhier niet meer bestaat, anders zou de maatschappij weinig voldoening erlangen.

UITVINDING.

Op den roden der vorige maand had de ridder Aldini de eer, te Schönbrunn, in tegenwoordigheid van den Keizer van Oostenrijk, eenige proeven te vertoonen zijner uitvinding, om bij geweldigen brand de hitte van het vuur te wederstaan. De door hem afgerigte soldaten en brandwachten met maskers van traliewerk en asbest (*) voorzien, stelden hunne hoofden onverhinderd bloot aan de vlam van fakkeln, van hout en brandenden wijngest. Met dubbele handschoenen van asbest gewapend, droegen zij gloeiende ijzerstaven, en geheel met asbest bekleed, gingen zij door drie rijen brandende stroobergen, droegen in de daartoe bestemde manden dieren en levenlooze voorwerpen onbeschadigd, en haalden eindelijk eene reeds gloeiende ijzeren kist uit het midden der vlammen, zoo dat alle aanwezenden van de nuttigheid dezer uitvinding overtuigd waren.

(Oostenr. Beob.)

(*) Asbest. Een vezelachtig, buigzaam, onverbrandbaar en veerkrachtig ligchaam, wit, geel, groenachtig van kleur, bestaande uit enkele en doorgaande draden. — Verscheidene soorten van Asbest waren bij de Ouden bekend, die ongetwijfeld ook de kunst verstonden om dezelve te spinnen en er linnen van te maken. Signor Ciampi slaagde daarin volkomen. Hij doopte den steen in 't water, opende en verdeelde denzelve met zijne handen, kaarde het zachtkens als wol, en spon het zeer voorzigtig van de kaarden tot draad, 't welk met behulp van ander garen, om het aan meikander te houden, tot linnen geweven, en in 't vuur geworpen zijnde, de compositie van de Asbest geheel overliet. In het Museum te Londen wordt daarvan schrijfpapier gemaakt. Men vindt dezen steen in een groot deel van Europa en Azia. Verg. Buys *Woordenb.*

De Agent van den Algemeenen Rijkskassier in het Arrondissement Leeuwarden, brengt bij deze ter kennis van een iegelijk, dat van Maandag den 10 tot en met Maandag den 24 December aanstaande, ten zijnen Kantore, op de gewone Kantooruren, van des morgens negen tot des namiddags een ure gereed ligt, een Register tot Inschrijving en deelneming in het Tweede Grootboek der Nationale Werkelijke Schuld rentende 5 ten honderd, ingevolge de Wet van 22 November 1832 (Staatsblad no. 54.) Leeuwarden, De Agent voornoemd, den 7 December 1832. VAN BURMANIA RENGERS.

Het VOLKS-ONDERWIJS of de HERINNERINGSLESSEN bij het Departement Leeuwarden der Maatschappij: tot Nut van 's Algemeen, zullen weder, als naar gewoonte, plaats hebben, doch des Dingsdags in plaats van des Maandags avonds ten 8 ure. Niet alleen Jongelieden, maar ook Volwassenen zullen daarbij worden toegelaten, voor zoo verre de ruimte van het lokaal zulks toelaat. De personen welke dezelve verlangen bij te wonen, zullen zich behooren aan te melden ten Kantore van den Ondergeteekende in de Belferstraat letter G no. 135, gedurende deze week, alle middagen van 12 tot 1 ure. Bestuurderen des Departements, Uit naam derzelve, den 10 December 1832. ROBIDÉ VAN DER AA, Secretaris.

Diakenen der Nederduitsche Hervormde Gemeente te Leeuwarden, nemen bij deze de vrijheid, de weldadigheid hunner Stadenooten in te roepen, bij gelegenheid van het jaarijksch Collect, ten behoeve hunner Armen, hetwelk op Woensdag den 12 December aanstaande, door eene Commissie uit den breeden Kerkeraad, zal worden gedaan. Diakenen vertrouwen, dat hunne Stadenooten, even als in vorige jaren, door eene onbepropene gift, op nieuw een bewijs zullen geven, dat zij gaarne het hunne wenschen te doen, om den druk der tijden, voor de wezenlijke armoede, zoo veel mogelijk te verzachten. H. C. SCHETSBERG, Leeuwarden, den 10 December 1832. Voorzitter.

* * Getrouwd: WORKUM, LUCAS F. BRITZEL, van Matsum, en den 1 December 1832. HINKE L. VISSER.

* * Getrouwd: BUITENPOST, D. KUIPERS, Jr., en den 6 December 1832. E. ROMEIN.

* * Mijne geliefde Echtgenoot, SARA VAN DER SLUIS, verliete heden middag door Gods goedheid, vrij voorspoedig van eene DOCHTER. LEEUWARDEN, den 2 December 1832. M. VAN DEN BOSCH. Familie en Vrienden, gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* * Heden morgen beviel van eenen welgeschapen Zoon, ANNA MARIA MEIJER, geliefde Echtgenoot van S. B. OEBERIUS. BOLSWARD, den 3 December 1832.

* * Mijne geliefde Vrouw T. FEITS, schonk mij beden een Zoon. LEEUWARDEN, O. B. SPOELSTRA. den 4 December 1832. Vrienden en Bekenden gelieven zulks als bijzondere bekendmaking aan te nemen.

* * Heden morgen verliete van een Zoon JELTJE P. VAN DER MEER, Huisvrouw van JOH. E. KUIPERS, Mr. Bakker. LEEUWARDEN, den 7 December 1832.

OLDEBOORN, den 8 December 1832. Heden avond verliete van een Dochter NAMKE GEERTS, geliefde Echtgenoot van J. H. LANGHOUT.

